

ΣΠΟΥΤΝΙΚ

σπούτνικ, ο, άκλ. ουσ. [< ρωσ. sputnik], ο σπούτνικ· ένα κιλό ρετσίνα: «καθίσαμε να κουβεντιάσουμε στο βάθος του μαγαζιού και με την κουβέντα ήπιαμε και τρία σπούτνικ». Από την εικόνα του ατόμου που ήπιε μόνος του ένα κιλό ρετσίνα και νιώθει να γυρίζει το κεφάλι του (όπως γύριζε και ο ομώνυμος δορυφόρος γύρω από τη Γη, που πρώτοι οι σοβιετικοί το 1957 εκτόξευσαν στο διάστημα)·

- γυρίζει σαν σπούτνικ ή γυρίζει σαν το σπούτνικ, δεν μπορεί να μείνει στιγμή στη θέση του, είναι αεικίνητος: «όταν είναι εκνευρισμένος, γυρίζει σαν το σπούτνικ». Αναφορά στο σοβιετικό δορυφόρο.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας